

tobak, 200 fl. solarine (solnega davka), 250 fl. davka za ribstvo, 200 fl. davka za suho meso, 600 fl. najemšine za državne zemljiša, v vsem skup 31.450 fl. našega denarja.

Obleka Černogorca je prosta; struka (plajš), katero nosijo moški in ženske, je tudi njih kolter ponoči. Kmetijstvo stoji na niski stopnji; obertnijstva je dosihmal še celò malo v deželi.

Novičar iz slovenskih krajev.

Iz Ljubljane. Od več strani slišimo, da se kmetje že Turka na Krajsko bojè, in eden nam je celò pripovedoval, da je slišal, da je že blizo Zagreba. Ta govorica se nekterim toliko verjetniši zdí, ker ima nekaj bataljonov cesarske armade začasno na Dolenskem ostati, kakor slišimo, okoli Novega mesta, Kostanjevice, Mellike, Černomlja. Povedati pa zamoremo, da strah pred Turkom je prazen, ker Turk je Mahomedu hvaležen, če ga ptuje armade pri miru pustè; on ni več strah kristjanskemu svetu kakor je nekda bil, ko je po spričbah mnogih naših narodskih pesem od „kralja Matjaža“, Lavdona“ itd. strahoval tudi naše kraje clo do Dnnaja. Pa tudi cesarska armada nima namena, ga napasti in vojske začeti, ako stori to, kar se od njega terja, namreč, da pusti Černogoro kakor je bila, in da dolgo zatirovanim kristjanom, ki pod Sultanovo vlado živè, se pravica zgodi in se rešijo silovitega jarma. In le zato, ako bi utegnul Turk svojoglaven biti, ko bi ne vidil resnice, marsira toliko cesarske armade k mejam Turškim; armada da besedam dostojno veljavo. Ker pa menda ne more vsa armada po Dalmatinskem in Horvaškem biti, je ostane nekoliko na bližnjem Dolenskem. — To je, kakor danes reči stojè, čista resnica. Nadjati se je, da Turk se ne bo obotavljal z lepo storiti, kar bi, če bi se s silo terjati moralo, znalo razrušiti celo Turčijo v Evropi. Kaj se bo pa na dalje godilo na Černogori in v Turčiji, bo, kakor dosihmal „Novičar“ oznanoval tudi prihodujè.

Novičar iz mnogih krajev.

Ministra vojništva gosp. barona Csorič-a je presvitli cesar s pohvalo odvezal njegove službe, in svojemugeneraladjutantu g. Bamberg-u izročil vojno opraviništvo. — C. k. narvišji sodnija na Dunaji je v nekem primerleju rzsodila, da, če kak nevpravichen strelec (Wildschütz) divjačino le vstrelí ali scer ubije, je pa iz lovske okolice (revíra) ne odnese, se ne vkriviči lovske tatvine; če jo pa odnese, je kriv hudodelstva tatvine; če več oseb skupej pomaga divjačino odnesti, so vsi združenega tatvinstva krivi, čeravno je le eden zver vstrelil. — Mesca decembra l. l. se je dalo na vse cesarske pošte našega cesarstva 2 miliona 648.555 markanih pisem, 634.948 pa brez mark; po telegrafih je šlo 2067 državnih, 3342 pa družih pisem; dohodki c. k. pošto so znesli 766.500 fl., telegrafnic pa 20.415 fl.; stroški za pošto so znesli 669.220 fl., telegrafov pa 32.173 fl. — Učiteljev in učitelj po vsih ljudskih šolah našega cesarstva je 43.000, izmed katerih je učitelj 20.000. — Na Laškem je vse mirno. Mesto Milan je v ojestrem strahu; 10. t. m. so vnovič 4 obesili, ki so bili zasačeni na pustni dan z orožjem v roki; ker je prekučijna poskušnja se iz ptujega zgodila, je mesto proti Švajcarski meji z vojaško stražo obdano; mestna vrata so le od 5. ure zjutraj do 8. ure zvečer odperte; le kdor ima potni list, zamore svobodno vùn in noter;

več kot 3 osebe ne smejo na ulicah skupej iti ali stati; železnica je jenjala; zvoniti se ne smè; mesto je obsojeno skerbeti za 50 ranjenih vojakov in za družine 12 umorjenih. — V Parizu so zaperli že več oseb, ki nespodobno dopisujejo od Napoleona in ptuje časnike. — V Londonu se je imel začeti 10. t. m. državni zbor, v katerem bojo novi ministri pervikrat se pokazali. — V Černogori so reči še zmiraj kakor so bile, ker Turška vlada menda sedaj prevdarja terjatve austrianske vlade, podpirane od ruske in francoske; angleška vlada se nek še sedaj nemeša v te zadeve. Nar novejši gotova novica, ki jo po „Terž. časniku“ od pondeljka iz Černogore zvémo, je, da sta knez Danilo in njegov stric Juri prevzela poveljstvo čez černogorsko armado, v kateri so nek tudi ptuji izverstni oficirji. Pripoveduje se scer tudi, da je Omer paša dal most čez reko Moračo narediti in da je čez-nj v Černogorovdabil, — pa to so le govorice, o katerih se še nič gotovega ne vé. — Časnik „Oss. dal.“ od 11. ni vedil nič novega iz Černogore povedati. Černogorci, ki so jih Turki v Grahovi vjeli, nek strašno terpijo v turškem taboru; z herbtom in nogami terdo skupej zvezane jih Turki vsaki dan kot živino tepejo.

Klepec.

(Dalje.)

Lahko se nagne stari oče,
Lahko ga vjamejo besede
Lahko pokloni in obeti,
Ter več ko enemu obljudi.
Al terda je, ko skala, hčerka;
Zastonj so vse besede sladke,
Zastonj bogastva čeznemo,
Nikomur upanja ne dade.
Al je ošabna gospodična?
Da je snubačev je premalo?
Da se ji zdijo ti preslabi?
Al nosi v persih merzel kamen?
Zakaj ljubezen se ne vname?
O deklica gori že davno,
Gori plamenom nevgasljivim;
Al blaženi mladenec tisti,
Za kterega je vneto serce,
Ne sme snubiti, kar je ljubil,
Kjer ni bil žlalnega kolena.
Na vojsko ide v daljne kraje,
Iskat imena ino slave.
Če še živi, al je poginul,
Nihče ne vé, ne Zlata sama,
Vendar mu serce zvesto hrani.

Lepota Vinodoljke slavne
V Turčijo tudi se razglasi,
Začuje slovez turški aga,
Presilni borec Hasan-aga,
Iz bosnianske krajne ljute,
Junakov prvi turške zemlje.
Ognjena želja ga prevzame.
Tovarše svoje zveste skličè,
Poskušene že v mnogih bitvah,
Ter se nad Grobnik daljni vzdigne,
Gotov al želji zadostiti
Al pa pustiti glavo v boji.
Providno vojsko svojo vodi,
V temoto černo se zavija,
I plane, zmaj z višave nočne,
Na grad, ki v veselicah plava.
Razsečena popada straža,
Ni je visoki zid ubranil,
Ne vrata terdna, ne nasipi.
Merjočih hrup ostraši goste.
Po skrivnih potih oče komaj,
Sinova njega i snubači
Pogubi bliške se otmejo.
Gorje pa! — deklica ostane!
(Dalje sledi.)